

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/281/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814208948
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814208948.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovéj a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci navrhovateľov: 1/ H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. R., I. J. XXX/X, 2/ L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Kostolány, I. J. XXX/X proti odporcovi: L. G., IČO: 40 649 091, s miestom podnikania P. R., I. J. XXX/X, zastúpenému JUDr. R. N., advokátom so sídlom v E., V. XX/X, o uloženie povinnosti bezplatne odstrániť vady diela, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. februára 2016 č. k. 14C/76/2014-124, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojim rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia domáhali, aby bola odporcovi uložená povinnosť bezplatne opraviť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vady diela (rekonštrukcie bytového domu Pod J. č. XXX v P. R., ktorému boli vytykané v listoch odporkyne a správcu, a to najmä nedokončené zateplenie vrátane pivničných priestoroch po celom obvode bytového domu). Navrhovateľom zároveň uložil povinnosť, aby nahradili odporcovi spoločne a nerozdielne trovy právneho zastúpenia v sume 284,95 eur na účet ich právneho zástupcu. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou prednesov účastníkov a vypočutých svedkov a obsahom listín, ktoré účastníci predložili, na základe čoho konštatoval, že navrhovateľka podala žalobu sama vo svojom mene a do konania na jej návrh z ostatných vlastníkov bytov v danom bytovom dome vstúpil len Ľuboš E.. Žalobou žiadali, aby súd uložil odporcovi odstrániť vady diela, ktorým bola rekonštrukcia bytového domu, a to najmä nedokončené zateplenie, vrátane pivničných priestorov po celom obvode bytového domu. Zo znenia petitu žaloby považoval súd prvého stupňa za zrejmé, že sa týka odstránenia väd zateplenia obvodových múrov bytového domu, ktoré sú v zmysle ust. § 14 ods. 1 v spojení s ust. § 2 ods. 4 Zák. č. 182/1993 spoločnými časťami bytového domu. Citoval ďalej ustanovenia tohto zákona, z ktorých vyplýva, že o všetkých veciach, ktoré sa týkajú spoločných častí rozhodujú všetci vlastníci bytov v bytovom dome, a to účasťou a hlasovaním na schôdzi vlastníkov. Keď navrhovateľka podala žalobu sama a do konania na strane navrhovateľky vstúpil len jeden z ostatných vlastníkov a to L. E., pričom pred podaním žaloby sa nekonala v bytovom dome schôdza vlastníkov bytov, kde by sa hlasovalo o podaní žaloby a kde by zároveň bolo podanie tejto žaloby potrebnou väčšinou schválené, teda navrhovateľka bez súhlasu a vedomia ostatných vlastníkov nebola oprávnená žalobu podať. Nemala preto v konaní aktívnu legitímáciu. Návrh na začatie konania preto zamietol z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie, ktorou je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k účastníkom konania vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, vyjadrujúci postavenie účastníka v hmotnoprávnom vzťahu. Vyslovil názor, že len ten účastník, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia má aktívnu vecnú legitímáciu. Konštatoval ďalej, že návrhu na začatie konania by nebolo možné vyhovieť ani v prípade, pokiaľ by bola

daná vecná aktívna legitimácia. Predovšetkým petit návrhu aj po jeho zmene považoval za neurčitý a nevykonateľný, keďže nie sú v ňom presné a nespochybniteľne špecifikované konkrétne vady diela, ktoré mal odporca podľa navrhovateľov odstrániť. Vyslovil názor, že povinnosti, ktoré požaduje navrhovateľ uložiť odporcovi súdnym rozhodnutím nemôžu byť uvedené neurčito a príkladmo. Poukázal na to, že vady diela neboli u odporcu ako zhotoviteľa diela riadne uplatnené. Podľa čl. XIII. zmluvy o dielo zo dňa 20.07.2010 bola záručná doba na dielo v dĺžke 24 mesiacov a plynula odo dňa zápisničného odovzdania prác. Dielo bolo odovzdané a prevzaté dňa 28.11.2010, záručná doba tak uplynula 28.11.2012. Z dokazovania vyplynulo, že v záručnej dobe bola odporcovi adresovaná len reklamácia zo strany správcu bytového domu, a to spoločnosti BENET, s.r.o. zo dňa 04.08.2012. V tejto reklamácií sa nespomína ako vada diela to, že obvodové múry bytového domu v časti pivničných priestorov neboli zateplené. Reklamácia odporkyne zo dňa 17.09.2013, v ktorej namieta, že nemá zateplené pod svojimi oknami, bola zasielaná odporcovi až po uplynutí dohodnutej záručnej doby. Navyše nebola zaslaná na adresu miesta podnikania odporcu, uverejnenú v živnostenskom registri. Konštatoval preto, že návrhu by nebolo možné vyhovieť aj z dôvodu, že vady diela neboli riadne a včas oznámené zhotoviteľovi, na čo by súd musel prihliadnuť, keďže to odporca ako zhotoviteľ v konaní namietal v zmysle ust. § 562 Obchodného zákonníka v spojení s § 428 ods. 2 Obchodného zákonníka. Ďalej uviedol, že v konaní nebolo preukázané ani to, že by dielo malo vytykané vady, keďže predmetom zmluvy o dielo zo dňa 20.07.2010 bolo zateplenie fasády bytového domu I. J. XXX P. R. podľa cenovej ponuky č. 2010/005. Z dokazovania pritom vyplynulo, že vady vytykané odporcovi v reklamácií zo dňa 04.07.2012, vypracovanej správcom bytového domu, a to spoločnosťou BENET, s.r.o. boli buď takého charakteru, že za ne odporca nezodpovedá, (biele fľaky na fasáde, spôsobené zatekaním z balkónov, vypadnutá časť omietky následkom poškodenia kameňom) alebo sa netýkali tejto zmluvy o dielo. Dokazovaním nebolo napokon ani jednoznačne preukázané, že by predmetom zmluvy o dielo bolo aj zateplenie obvodového múru pivničných priestorov pod bytom navrhovateľky pri čelnom pohľade na bytový dom vpredu a vľavo. Odporca vo svojej výpovedi zároveň spochybnil, že by takéto zateplenie malo vôbec nejaký efekt na teplo v byte navrhovateľky.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja navrhovatelia.

Navrhovateľka 1/ prejavila nespokojnosť so záverom súdu prvého stupňa ako aj zamietnutím návrhu na začatie konania. Poukazovala na to, že od vzniku problému poukazovala na vady a upozorňovala správcu a domáhala sa, aby vec riešil. Len keď sa nepristúpilo k riešeniu problému sa rozhodla konať sama. Zdôrazňovala, že vady zateplenia sú obzvlášť citeľné na prízemí bytového domu, kde sa nachádza jej byt. V závere vyslovila názor, že považovala za správne obrátiť sa na súd, keď jej žiadosti a sťažnosti o nápravu v súvislosti so zateplením neboli vyhovené.

Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podal aj navrhovateľ 2/, a to proti jeho výroku o náhrade trov. Prejavil nespokojnosť s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý mu uložil spolu s navrhovateľkou 1/, aby spoločne a nerozdielne nahradil odporcovi trovy právneho zastúpenia v sume 284,95 eur. Poukázal na to, že skutočnosť, že v predmetnom súdnom konaní je vedený ako účastník konania sa dozvedel až po doručení napadnutého rozhodnutia. Z rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľka v podaní, ktoré bolo doručené súdu 17.03.2015 navrhla, aby do konania na strane navrhovateľ vstúpili aj ostatní vlastníci bytov v danom bytovom dome. S ďalším vstupom do konania súhlasil len on ako vlastník bytu č. 1 a následne mal 08.06.2015 vydať okresný súd uznesenie, ktorým pripustil jeho vstup do konania na strane navrhovateľky. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého ak súd po začatí konania pripustí do konania ďalšieho účastníka na strane navrhovateľa je potrebný jeho súhlas. Poukázal na obsah spisu, z ktorého vyplynulo, že sa nezúčastnil pojednávania, ktoré sa konalo 19.05.2015, a to zo zdravotných dôvodov. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil, aby na strane navrhovateľa do konania vstúpil aj L. E., nar. XX.XX.XXXX. Ak súd aj následne vydal o pripustení vstupu písomné uznesenie, toto mu nebolo doručené a nemohol podať riadny opravný prostriedok o pripustení vstupu. Súd zrejme vyvodil jeho súhlas so vstupom do konania z písomného podania zo dňa 13.04.2015, ktoré sa nachádza na čl. 69, ktoré však nepísal ani ho nepodpísal. Zdôraznil, že v podstate od začiatku roku 2015 bol takmer nepretržite hospitalizovaný v nemocnici pre závažné zdravotné ťažkosti so srdcom. Okrem toho, že písomné podanie z 13.04.2015 videl prvý krát až pri nahliadnutí do spisu, žiadnym spôsobom z jeho obsahu nevyplýva, že by súhlasil so vstupom do konania na strane navrhovateľky. Pokiaľ súd rozhodol o jeho vstupe do konania, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 1 O.s.p.. V závere uviedol, že sa zúčastnil pojednávania jediný krát, a to 16.02.2016, na ktoré pojednávanie obdržal

písomné predvolanie svedka a pojednávania sa zúčastnil s vedomím, že je v procesnom postavení svedka.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní výslovne neoznačuje ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, ale z obsahu jej odvolania je zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Preskúmaním zistil odvolací súd, že odvolaniu navrhovateľky 1/, ktoré smerovalo proti rozhodnutiu vo veci samej, nie je možné vyhovieť.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa zamietol žalobu predovšetkým z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. V odôvodnení súd prvého stupňa podáva aj vysvetlenie tohto pojmu, keď uvádza, že vecná legitímácia je teoretická konštrukcia, ktorá vo vzťahu k účastníkom konania vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, vyjadrujúci postavenie účastníka v hmotnoprávnom vzťahu. Účastník, ktorý je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia má aktívnu vecnú legitímáciu a účastník, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti má pasívnu vecnú legitímáciu. Súd však môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak navrhovateľ je nositeľom uplatneného práva.

Skúmanie vecnej aktívnej legitímácie v konaní znamená, že súd má povinnosť skúmať, či ten účastník, ktorý podal návrh na začatie občianskeho súdneho konania je nositeľom tohto oprávnenia, ktorého sa domáha, t. j. či len jeho práv sa dotýka tvrdené porušenie práva.

V prejednávanej veci navrhovateľka prejavuje v celom konaní nespokojnosť s tým ako bolo vykonané zateplenie bytového domu, v ktorom sa nachádza okrem iných aj jej byt.

Všetky práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov nachádzajúcich sa v bytových domoch sú upravené Zák. č. 182/1993 Z. z.. Je tam zároveň v § 2 ods. 4, ktorý aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku cituje uvedené, čo sú spoločné časti domu. Ide tak o časti domu nevyhnutné na jeho podstatu a bezpečnosť, najmä základy domu, strechy, chodby, obvodové múry, priečelia, vchody, schodišťa, spoločné terasy, podkrovia, povaly, vodorovné, nosné a izolačné konštrukcie a zvislé nosné konštrukcie.

Z návrhu na začatie konania ako aj zo všetkých prednesov navrhovateľky je zrejmé, že sa domáha nápravy v otázke spoločných častí domu. V takom prípade zákon v ust. § 14 ods. 1 ukladá vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru právo a zároveň povinnosť zúčastňovať sa na správe domu formou účasti na schôdzi vlastníkov a hlasovaním rozhodovať ako spoluvlastník o všetkých veciach, ktoré sa týkajú správy domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku.

Pokiaľ teda vznikne problém týkajúci sa spoločných častí, je potrebné zvolanie schôdze vlastníkov, na ktorej jednotliví vlastníci dajú hlasovaním najavo svoj názor na daný problém. Prehlasovaný vlastník, teda ten, ktorý nesúhlasí s takýmto rozhodnutím má možnosť podľa § 14 ods. 8 Zák. č. 182/1993 Z. z. obrátiť sa na súd. Musí tak však urobiť v lehote, ktorá je v citovanom zákonom ustanovení určená.

Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie aj v danom prípade znamená, že sa nemôže jednotlivý vlastník bytového domu obrátiť na súd v otázke ochrany spoločných častí domu, ktoré sú vymedzené v ust. § 2 ods. 4 Zák. č. 182/1993 Z. z.. Pokiaľ tak urobila iba navrhovateľka 1/ spolu s navrhovateľom 2/ súd

prvého stupňa správne konštatoval nedostatok ich aktívnej legitímácie a už z tohto dôvodu mal byť návrh na začatie konania zamietnutý.

Za neopodstatnené považoval odvolanie aj odvolací súd aj odvolanie navrhovateľa 2/ vo výroku, ktoré smerovalo proti výroku o trovách.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa v súvislosti so vstupom navrhovateľa 2/ do konania postupoval v súlade s ust. § 92 ods. 1 O.s.p., ktoré aj navrhovateľ 2/ vo svojom odvolaní cituje a podľa ktorého na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Zo spisu vyplýva, že navrhovateľka prostredníctvom jej právneho zástupcu podaním, ktoré došlo súdu prvého stupňa 17.03.2015 okrem späťvzatia návrhu voči odporcovi 1/, t. j. E., s.r.o. podala aj zmenu návrhu na začatie konania a návrh na vstup ďalších účastníkov do konania na strane navrhovateľov podľa § 92 O.s.p.. Je z neho zrejmé, že tam uviedla zoznam vlastníkov bytov v bytovom dome Pod J. č. XXX P. R. v počte 8. Dňa 13.04.2015 bolo založené do spisu podanie Ľuboša E. zo dňa 07.04.2015, ktorý vyjadril súhlas s návrhom navrhovateľky. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 19.05.2015 súd prvého stupňa tieto osoby predvolal. Nedostavil sa L. E.. Ďalší vlastníci bytov, a to N. P., L. B., K. B., I. J., Z. J., A. R. uviedli, že nesúhlasia so svojim vstupom do konania. Súd prvého stupňa vydal uznesenie, ktorým nepripustil vstup do konania na strane navrhovateľky týchto vlastníkov bytov a zároveň pripustil, aby na strane navrhovateľa vstúpil L. E., nar. XX.XX.XXXX. Uznesenie bolo aj písomne vypracované a z jeho odôvodnenia vyplýva, že súhlas Ľuboša E. so vstupom do konania mal súd prvého stupňa preukázaný z jeho podania zo dňa 13.04.2015. Uznesenie podľa doručky bolo doručené L. E. 19.06.2015.

Súd prvého stupňa následne určil termín pojednávania na 16.02.2016. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že po vyvolaní veci zisťoval sudca prítomnosť účastníkov a ich zástupcov. Konštatoval podľa zápisnice, že je prítomná navrhovateľka H. I., právny zástupca navrhovateľky a navrhovateľ 2/ L. E.. Následne bol navrhovateľ 2/ L. E. vypočutý ako účastník konania po poučení podľa § 131 ods. 1 O.s.p.. Citované zákonné ustanovenie upravuje poučenie účastníka konania. Pokiaľ ide o poučenie svedka v súvislosti s jeho svedeckou výpoveďou v občianskom súdnom konaní - ako na to poukazuje navrhovateľ 2/ vo svojom odvolaní, tak je poskytované poučenie podľa § 126 O.s.p.. V závere zápisnice o pojednávaní, ktoré trvalo od 08.30 hod. do 10.25 hod. je uvedené, že navrhovateľ 2/ sa po prednesení záverečnej reči právneho zástupcu odporcu pýta, či môže odísť, lebo to už nemôže počúvať. Na to mu sudca odpovedal, že môže, že jeho účasť na pojednávaní je jeho právom a navrhovateľ 2/ opustil pojednávaciu miestnosť.

Z uvedeného je zrejmé, že všetky skutočnosti, tak ako sa nachádzajú v spise nasvedčujú tomu, že súd prvého stupňa dodržal postup upravený v ust. § 92 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s prístupím ďalšieho účastníka, pričom o takomto vstupe vydal rozhodnutie, ktoré bolo navrhovateľovi doručené. V prípade, pokiaľ by navrhovateľ 2/ namietal správnosť doručenia mal možnosť tak urobiť na pojednávaní súdu prvého stupňa, ktoré sa konalo 16.02.2016. Nie je zrejmé z akých skutočností vyvodil navrhovateľ 2/ svoj názor o tom, že bol predvolaný a vypočúvaný ako svedok, keď podľa obsahu zápisnice bol vypočúvaný ako účastník konania a v tomto smere mu bolo aj dávané súdom prvého stupňa príslušné zákonné poučenie.

Za takýchto okolností preto súd prvého stupňa opodstatnene navrhovateľa 2/ považoval za účastníka konania a v prípade neúspechu žaloby mu v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. uložil spolu s ďalšou navrhovateľkou povinnosť nahradiť úspešnému účastníkovi trovy konania, spočívajúce v odmene za právne služby.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.